

Joor en Marie Ammerlaan hadden dus vóór 1929 besloten om hun land alleen aan startende katholieke tuinders van buiten De Lier te verpachten. Hiermee wilden zij de groei van de Lierse parochie een stevige impuls geven. Uiteindelijk hebben zij voor slechts één tuinbouwbedrijf een uitzondering gemaakt.

Arie Dukker was tuinder en woonde met zijn gezin aan de Nieuwe Tuinen, wat toen niet meer dan een voetpad was met smalle bruggetjes over zeven vaarsloten.

In 1937 werd zoon Gerrit Dukker geboren en vader Arie ging voortvarend op zoek naar een kavel tuinbouwgrond waar zijn zoon later een eigen bedrijf zou kunnen beginnen. Zijn oog was gevallen op een kavel weiland van 2 ha dat eigendom was van Joor en Marie Ammerlaan. Dit land lag achter de tuinen van Tinus en Geert van Etten. In het midden van deze kavel liep een rails met lorrie naar de Kerklaan. Arie Dukker voldeed niet aan de voorwaarde dat hij van buiten De Lier kwam en een startende jonge tuinder was hij ook niet, maar hij was wel bevriend met Joor. Door maar lang genoeg te blijven zeuren lukte het hem om deze 2 ha land te kopen, want pachten wilde hij niet. Zo had Arie Dukker ten opzichte van veel andere geïnteresseerden een meer dan bevoorrechte positie.

Nadat het perceel in cultuur was gebracht, brak al snel de oorlog uit. Tijdens de oorlogsjaren teelde hij op het open land tarwe en suikerbieten, producten waar zij in die moeilijke tijd veel profijt van hadden. De gebroeders Van Etten hadden vanaf 1929 al een rails met lorriewagen aangelegd vanaf hun tuinen naar de Kanaalweg. Arie Dukker maakte daar in het begin ook dankbaar gebruik van. Producten werden de eerste jaren via de lorrie bij de Kanaalweg op de schuit geladen en via het Zwethkanaal en de Kulk naar veiling Westerlee of naar de tuin aan de Nieuwe Tuinen gevaren.

Er was wel een groot probleem met de bereikbaarheid van het perceel tuinbouwland van Dukker. Tussen de tuinen van Geert en Tinus van Etten was in 1929 een doorgang vrijgehouden die net breed genoeg was voor een lorriewagen. Er was toen geen rekening gehouden met breder vervoer, want een auto paste niet tussen de druivenserres door, die aan weerszijden waren gebouwd. Joor Ammerlaan had het uitpad te smal gehouden. De enige oplossing was om de druivenserres aan beide zijden van het uitpad in te korten. De kopgevels werden een stuk naar binnen verplaatst. Daar waren de gebroeders Van Etten natuurlijk niet blij mee en zij bedongen als tegenprestatie dat zij als medegebruiker nooit hoefden bij te dragen aan het onderhoud van het verbreedde uitpad. Dat onderhoud kwam voor rekening van Arie Dukker, Bert de Vreede en Toon Kerklaan.

Kort na de oorlog liet Arie Dukker de 2 ha tuinbouwgrond aanplanten met laagstam appel- en perenbomen. De fruitoogst werd toen al door Jaap Verhoog met paard en wagen opgehaald en naar de Kijckerweg gereden. Daar werden de fruitkisten op de schuit overgeladen en naar het bedrijf van Dukker aan de Nieuwe Tuinen gevaren, dat toen alleen over het water van de Brede Lee bereikbaar was.

In 1956 moesten al een aantal fruitbomen wijken voor de eerste vier druivenserres en een paar jaar later werd de fruitboomgaard volledig gerooid. Zoon Gerrit Dukker (1937) had de bedrijfsvoering inmiddels overgenomen en hij liet in 1960 door kassenbouwer Grimbergen een eerste stalen warehouse bouwen van 3600 m².

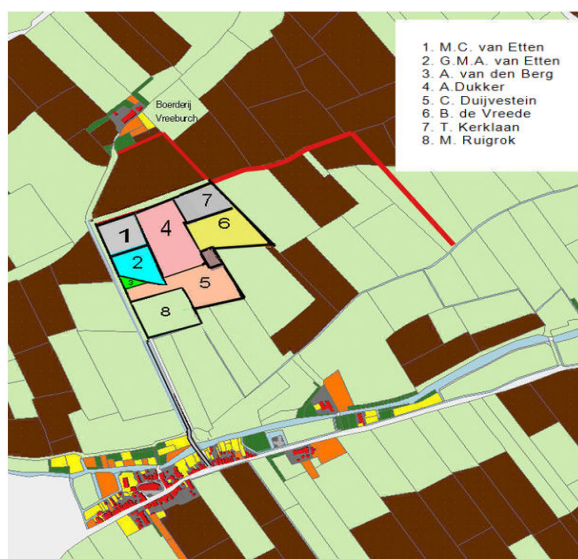
In 1962 zijn Gerrit en Corrie Dukker op de tuin aan de Kerklaan 108 gaan wonen.

Links de kassenbouwers Lies Wijnhorst en Arie van 't Hof. De man met hoed is Arie Dukker en helemaal rechts staat Jaap van der Stok. Hij is later een eigen schildersbedrijf gestart en zijn vader Jacob van der Stok heeft zijn hele leven als timmerman bij Bongaards en Koene gewerkt. Op de achtergrond een bomenrij waarlangs nu de Veilingweg loopt. Rechts is nog een deel van de fruitboomgaard te zien.

Vanaf het middenpad van de tuin van Dukker kijken we op de nog jonge fruitbomen die fraai in bloei staan. Net achter de boomgaard is het weiland te zien waar de koeien van Chiel Ruigrok liepen. Dit werd ook wel 'Chiel z'n weitje' genoemd. De bomenrij op de achtergrond vormt de afscheiding met de 'tuin van Van der Mark'. Vóór de Vredekerk is nog net de kap van de Villa van Herman van der Mark aan de Tuinstraat te zien. Links van het midden staan een paar losse tuindersschuurtjes. Daar zijn later o.a. Cor Stolk, Arie en Niek van Duijn gaan tuinen. Cees van Geest woonde op het uiterste hoekje. Zij moesten in de jaren '60 weer plaats maken voor de luxe woningen die aan de Bleijenburg zijn gebouwd. De foto is van rond 1948.

Op dit kaartje van HisGIS zijn de kavels tuinland aangegeven. Op het kleine groene puntje met nummer 3 stond het stalletje met noodwoning van Arie van den Berg. 'Chiel z'n weitje' heeft nummer 8.

De rode lijn is het tracé van de Vreeburchlaan voor 1961.